

การป้องกันและบรรเทาอุทกภัย
ขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน
จังหวัดสุราษฎร์ธานี
Flood Protection and Relief
of Phunphin Subdistrict Administrative Organisation,
Phunphin, Suratthani

วัยวุฒิ วิยัติ*

Waiyawut Wiyut

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการ 2) ศึกษาสภาพปัญหาและสาเหตุของปัญหาในการบริหารจัดการ และ 3) นำเสนอข้อเสนอแนะในการบริหารจัดการเพื่อป้องกันและบรรเทาอุทกภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของในองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 33 คน มีการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วสรุปเป็นความเรียงในลักษณะการพรรณนา ผลการศึกษาพบว่า การบริหารจัดการเพื่อป้องกันและบรรเทาอุทกภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีขั้นตอน ดังนี้ ก่อนเกิดภัยพิบัติ องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ร่วมกับชุมชน

* นักศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

สำรวจพื้นที่เสี่ยงภัยและสถานที่ปลอดภัย พร้อมสำรวจ เส้นทางอพยพ สำรองอาหาร และน้ำดื่ม จัดเตรียมทรัพยากรกู้ภัยและอุปกรณ์ช่วยชีวิต ชุดปฐมพยาบาล บุคลากร ชุดกู้ชีพกู้ภัยประจำตำบลไว้ เตรียมระบบสื่อสารในภาวะฉุกเฉิน รวมทั้งมีการจัดตั้ง ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ที่มีระบบการบริหารจัดการสาธารณภัยระดับชุมชน มี อปพร. จำนวน 80 คน พร้อมจัดทำแผน เฉพาะกิจป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย และจัดทำแผนเผชิญเหตุ ป้องกันและแก้ไข ปัญหาอุทกภัย แผนเตรียมความพร้อมรับมืออุทกภัย และแผนอพยพ รวมทั้งจัดตั้ง ศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย ระยะเวลาที่เกิดภาวะ ฉุกเฉินจากการเกิดภัยพิบัติ เมื่อเกิดอุทกภัย ดำเนินการ ตรวจสอบและแจ้งภัย โดย ทีมชุดกู้ชีพกู้ภัยที่เป็นชุด เข้าตรวจสอบเหตุ และเข้าดำเนินการกู้ภัย พร้อมแจ้งเหตุ มามาย ศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจฯ องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน การฟื้นฟูในระยะ เร่งด่วน มีการจัดตั้งหน่วยบรรเทาทุกข์ จัดให้มีการปฐมพยาบาล และดูแลให้ความ ช่วยเหลือผู้ประสบภัย ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างพอสมควร การฟื้นฟูในระยะ ยาว ฟื้นฟูสภาพความเป็นอยู่ของประชาชน ส่งเสริมการประกอบอาชีพ ให้การ สงเคราะห์แก่ครอบครัวและ ให้ทุนการศึกษาแก่บุตรของผู้ประสบภัย

คำสำคัญ: การป้องกันและบรรเทาอุทกภัย, องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน

Abstract

This paper aimed to study 1) the disaster management, 2) the situation of the problems and causes of problems in the disaster management, and 3) propose advices on disaster protection and disaster relief management of Phunphin Local Administrative Organisation (LAO), Phunphin, Suratthani. Data were collected by

sample group interviewing, consisted of 33 subjects, and then analysed and summarised the data in descriptive information. It was found that the disaster protection and relief management of Phunphin LAO, Phunphin, Suratthani could be categorised into 4 stages; (1) Pre-disaster Period: Phunphin LAO and the community participated in surveying risk areas and safe areas as well as surveying evacuate routes, storing food and drink, preparing rescue resources, resuscitation devices, first aids kits and emergency communication devices, and then established Phunphin LAO centre for disaster protection and mitigation, managed under the Community-Based Disaster Risk Management (CBDRM) scheme, with One Tambon One Search and Rescue (OTOS) team and 80 civil defence volunteers being ready to formulate disaster protection and mitigation plan, disaster response plan, disaster readiness plan and evacuate plan including to prevent and solve disaster problems and establish operation centre. (2) Emergency Period: In this period, OTOS team inspects and reports to Phunphin LAO Operation centre to plan for rescue operations. (3) Early Recovery Period: The disaster relief unit was established to provide first aids and to look after flood victims to survive daily living. (4) Long Term Recovery Period: This was the period to recover livelihood of the community, promote occupations, support families and provide scholarships for children of victims.

Key Word: Flood Protection and Relief, Phunphin Subdistrict Administrative Organisation

บทนำ

การเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้แต่เราสามารถป้องกันได้ โดยเฉพาะ“อุทกภัย” นับเป็นภัยทางธรรมชาติที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศไทยมากที่สุด กรณีอำเภอบลพูนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในระหว่างวันที่ 29มีนาคม-3 เมษายน 2554 เกิดอุทกภัยอย่างหนักส่งผลกระทบอย่างมากทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง คลอบคลุมในทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นภาคเกษตรกรรมและภาคธุรกิจบริการ ผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาการบริหารจัดการเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน อำเภอบลพูนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งผลการศึกษาจะช่วยลดความเสี่ยงความรุนแรง และความเสียหายที่เกิดขึ้นให้น้อยที่สุด รวมทั้งประชาชนจะได้รับประโยชน์สูงสุดต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน อำเภอบลพูนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและสาเหตุของปัญหาในการบริหารจัดการเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน อำเภอบลพูนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อนำเสนอข้อเสนอแนะในการบริหารจัดการเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน อำเภอบลพูนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตการศึกษา ได้กำหนดขอบเขตวิธีการศึกษา ใน 4 ขั้นตอนประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 ก่อนเกิดภัยพิบัติ (Pre Disaster Period) ขั้นตอนที่ 2 ระยะเวลาที่เกิดภาวะฉุกเฉินจากการเกิดภัยพิบัติ (Emergency Period) ขั้นตอนที่ 3 การฟื้นฟูในระยะเร่งด่วน (Early Recovery Period) และขั้นตอนที่ 4 การฟื้นฟูในระยะยาว (Long-term Recovery Period) ดำเนินการเก็บรวบรวม ข้อมูลโดยกำหนดช่วงระยะเวลาในการจัดเก็บข้อมูล ระหว่างวันที่ 23-31 กรกฎาคม พ.ศ.2555

แนวคิดเกี่ยวกับอุทกภัย

ความหมาย

อุทกภัย (Flood) หมายถึง สภาวะของปริมาณน้ำฝนที่เกิดจากฝนตกและการ ไหลหลากของน้ำที่มีปริมาณมากเกินไป

การบริหารจัดการเพื่อการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติของหน่วยงานระดับท้องถิ่น

ผลการศึกษาและทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภัยพิบัติโดย Wolensky and Wolensky (1990: 703-725) และมีผลงานวิจัยหลายเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน เพื่อการป้องกันและบรรเทาผลกระทบที่เกิดจากอุทกภัย (Wolensky, 1983; Wolensky and Miller, 1981) ซึ่งสามารถสรุปถึงแนวทางการดำเนินงานของ หน่วยงานระดับท้องถิ่น (Local Government) ในการเตรียมการป้องกันแก้ไข ปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนหน่วยงานต่างๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้อง จำแนกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ช่วงก่อนเกิดภัยพิบัติ (Pre Disaster Period) เป็นการกำหนดแผนเพื่อเตรียมการป้องกันภัยพิบัติ มักจะไม่ประสบผลสำเร็จเท่าใด เนื่องจากเงื่อนไขสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ 1) บุคลากรจะเน้นการวางแผนแก้ปัญหาเฉพาะหน้า 2) ผู้นำในพื้นที่ไม่ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนแต่อย่างใด 3) การจัดทำแผนและการปฏิบัติตามแผนไม่บรรลุผล

2. ช่วงระยะเวลาที่เกิดภาวะฉุกเฉินจากการเกิดภัยพิบัติ (Emergency Period) ผลการศึกษา พบว่า หน่วยการปกครองในระดับท้องถิ่นมักจะไม่สามารถแก้ไขสถานการณ์และประเด็นปัญหาที่เกินกำลังหน้าที่ได้ (Overload of Problems) และจะถูกดำเนินการโดยหน่วยงานอื่น Citizens Committee หรือโดยหน่วยงานของรัฐอื่น เกิดภาวะที่เรียกว่า “การสูญสลายอำนาจหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นในช่วงเกิดภาวะฉุกเฉินระหว่างเกิดภัยพิบัติ” จากปรากฏการณ์ดังกล่าว ผลการศึกษาหลายเรื่องได้สรุปถึงสาเหตุของการปฏิบัติงานที่ไม่มีประสิทธิภาพไว้ 4 ประการ ได้แก่ 1) ภาวะการณ์เป็นผู้นำที่ไร้ประสิทธิภาพ (Ineffective Leadership) 2) ขาดการเตรียมการล่วงหน้า (Lack of Preparedness) 3) โครงสร้างการปกครองและการบริหาร (Government Structure) มีอิสระ 4) การเรียกร้องให้หน่วยงานระดับท้องถิ่นดำเนินการเกินโครงสร้างหน้าที่ (Excessive Demands)

3. การฟื้นฟูในระยะเร่งด่วน (Early Recovery Period) ผลการศึกษาจากนักวิชาการจำนวนหนึ่งได้สรุปวิธีหรือลักษณะการดำเนินงานไว้ 4 ประเด็นหลัก คือ 1) การดำเนินงานปรับปรุงซ่อมแซม ถนน ตรอก ซอย ขยะข้อขัดแย้งต่างๆ ที่เกิดจากภัยพิบัติที่มักจะได้รับความสนใจน้อย ในขณะที่เดียวกันหน่วยงานระดับท้องถิ่นมักจะมุ่งขอความช่วยเหลือจากหน่วยเหนือ 2) หน่วยงานระดับท้องถิ่น จะขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญประเภทมืออาชีพ (Professional Staff) 3) ข้อจำกัดด้านระเบียบกฎหมาย และระบอบราชการ 4) ผู้นำภาคเอกชนอื่นๆ (Non-Government Leaders) จะมีบทบาทสำคัญในการดำเนินกิจกรรมฟื้นฟูในระยะเร่งด่วนภายหลังเกิดภัยพิบัติ

4. ช่วงการฟื้นฟูในระยะยาว (Long-term Recovery Period) หน่วยงานระดับท้องถิ่นยังคงขาดแคลนบุคลากรที่มีความชำนาญแบบมืออาชีพ (Professional Staff) และล่าช้ากว่าภาคเอกชน ในขณะที่เดียวกันข้าราชการฝ่ายการเมือง (Elected Officials) มีบทบาทแค่ตรายาง (Rubber Stamp) ที่คอยรับฟังและรับในข้อเสนอแนะจากผู้ชำนาญเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ

ทั้งนี้ในกระบวนการจัดการปัญหาน้ำท่วมได้นั้นมีการศึกษาที่เป็นการสรุปสภาพปัญหาในการปฏิบัติงานรวมทั้งแนวทางเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย ซึ่ง อาคม ใจแก้ว และคณะ (2544: 26-28) ได้สรุปสภาพปัญหาในการปฏิบัติงานและข้อเสนอแนะในภาพรวมไว้ 3 ประเด็น ได้แก่

1. งานประชาสัมพันธ์ งานเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการและฝึกอบรม ปัจจุบันดำเนินการในลักษณะสาริตการดำเนินงานของอุปกรณ์กู้ภัยแก่ผู้มาเยี่ยมชมเป็นหมู่คณะ และฝึกอบรมหลักสูตรพื้นฐานคือ หลักสูตร อปพร. ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น

2. ศูนย์ประสานงาน ศูนย์รับแจ้งเหตุและเตือนภัยไม่มีประสิทธิภาพ ควรเน้นย้ำขอความร่วมมือให้กองอำนาจการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนให้สำนักงานกองอำนาจการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนภาคใต้ตอนล่างทราบด้วยทุกครั้ง

3. งานปฏิบัติการระงับการบรรเทาสาธารณภัยมีปัญหา บุคลากรของสำนักงานกองอำนาจการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนภาคใต้ตอนล่าง ยังไม่ได้รับการฝึกฝนอบรมอย่างเพียงพอ การจัดหาอะไหล่ทดแทนและซ่อมบำรุงครุภัณฑ์อุปกรณ์ที่มีอยู่โดยช่างในพื้นที่ไม่สามารถกระทำได้ รถบรรทุกน้ำที่มีอยู่เพียง 1 คัน เรือท้องแบนมีอยู่เพียง 5 ลำ

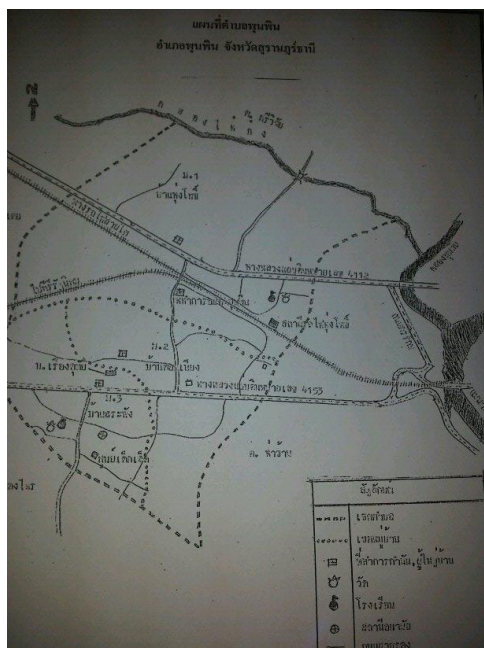
อาคม ใจแก้ว และคณะ (2544: 26-28) ได้ยกรรณิตัวอย่างกำหนดแนวทางเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาดูทกภัยในเขตภาคเหนือ 3 แนวทางหลัก ดังนี้ 1) การแก้ไขปัญหในระดับจังหวัดและระดับอำเภอให้จัดแบ่งฝ่ายและมอบภารกิจให้ชัดเจน 2)

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (ม.ค.-มิ.ย. 2556)

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (ม.ค.-มิ.ย. 2556)

การแก้ไขจากส่วนกลางมีการปรับปรุงการดำเนินงานทั้งช่วงก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และหลังเกิดภัย 3) แนวทางจัดทำแผนแก้ไขอย่างยั่งยืน

ผลการศึกษาผลจากการศึกษาการดำเนินการบริหารจัดการเพื่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ก่อนเกิดภัยพิบัติ (Predisaster Period)

ภาพ 1 แผนที่ตำบลพุนพิน

องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีการดำเนินแก้ปัญหาอุทกภัยโดยถูกจัดไว้ในงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีผลการศึกษาการดำเนินการก่อนเกิดภัยพิบัติ ดังนี้

1. การสำรวจพื้นที่เสี่ยง พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีการประสานกับผู้นำชุมชนในพื้นที่เพื่อร่วมกันสำรวจพื้นที่เสี่ยงภัยในกรณีฉุกเฉิน หมู่ที่ 1 บ้านทุ่งโพธิ์ จำนวนพื้นที่ทั้งหมด 570 ตร.กม. หมู่ที่ 2 บ้านดอนเนียง จำนวนพื้นที่ทั้งหมด 395 ตร.กม. หมู่ที่ 3 บ้านสระพัง จำนวนพื้นที่ทั้งหมด 455 ตร.กม. ซึ่งทั้ง 3 หมู่บ้านมีพื้นที่เสี่ยงทั้งสิ้น

2. การจัดทำข้อมูลสถานที่ปลอดภัย พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินมีการจัดทำข้อมูลสถานที่ปลอดภัยประจำชุมชนในพื้นที่ตำบลพุนพิน ไว้หมู่ที่ 1 บ้านทุ่งโพธิ์ มีสถานที่ปลอดภัย คือโรงเรียนทุ่งโพธิ์ มีปริมาณที่รับได้ 1,000 คน หมู่ที่ 2 บ้านดอนเนียง มีสถานที่ปลอดภัย คือศูนย์อพยพชั่วคราวบนถนนสาย 4153 พุนพิน-หนองขรี มีปริมาณที่รับได้ 500 คน หมู่ที่ 3 บ้านสระพัง มีสถานที่ปลอดภัย เป็นวัดสระพัง มีปริมาณที่รับได้ 1,000 คน

3. การสำรวจและจัดทำข้อมูลเครื่องมือ และอุปกรณ์การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย จากทุกส่วนราชการในพื้นที่ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ได้จัดให้มีการสำรวจมีการจัดเตรียมทรัพยากรกู้ภัยและอุปกรณ์ช่วยชีวิต เบื้องต้นได้แก่ 1) ชุดกู้ชีพกู้ภัย มีจำนวน 3 ชุดหมู่บ้านละ 1 ชุด 2) เครื่องมือสื่อสารวิทยุสื่อสาร จำนวน 15 ตัว ไว้ใช้กรณีอยู่ในภาวะฉุกเฉิน 3) ชุดปฐมพยาบาลเบื้องต้น จำนวน 300 ชุด 4) เครื่องกำเนิดกระแสไฟฟ้า จำนวน 1 ชุด 5) บุคลากร

4. การประชาสัมพันธ์ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนโดยใช้ช่องทางการประชาสัมพันธ์ ได้แก่ รถเคลื่อนที่เร็ว หนังสือราชการแจ้งประชาสัมพันธ์ แผ่นพับ อินเทอร์เน็ต หอกระจายข่าว และประชาสัมพันธ์ผ่านเวทีประชาคมต่างๆ ณ ศาลาประชาคมในแต่ละหมู่บ้าน จำนวน 3 หมู่บ้าน

5. การพัฒนาศักยภาพ อปพร. พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) อาสาสมัครรุ่นแรก ที่สำเร็จการฝึกจนได้รับประกาศนียบัตรรับรองและมีการแต่งตั้ง

อย่างเป็นทางการ ปัจจุบัน ปี พ.ศ.2555 ชาวตำบลพุนพิน ได้มี อปพร. 80 คนตามจากประชากรจำนวน 3,671 คน)

6. การจัดทำบัญชีข้อมูล โครงการถนน สะพาน ท่อเหลี่ยม/ท่อกลม แห่ลงน้ำ คันกันน้ำ คลองระบายน้ำ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีการสำรวจข้อมูล และจัดทำบัญชีข้อมูลถนน สะพาน ท่อเหลี่ยม/ท่อกลม แห่ลงน้ำ คันกันน้ำ คลองระบายน้ำ การซ่อมบำรุงหรือปรับปรุงเพื่อเพิ่มการไหลของน้ำ

7. การรวบรวมสถิติปริมาณน้ำฝน พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีการกำหนดการติดตามรวบรวมสถิติการจذبน้ำและการรายงานปริมาณน้ำฝน ประจำเดือน ของสถานีวัดน้ำฝนสำหรับชุมชนให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ตลอดเวลา

8. การวางแผนเพื่อรองรับการเผชิญเหตุ พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีการจัดทำแผน ดังนี้

8.1 แผนเฉพาะกิจป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัยประจำปี 2555 ที่ระบุที่มาความสำคัญของปัญหาการเกิดอุทกภัยในพื้นที่ตำบลพุนพิน ภารกิจ มี 4 ข้อดังนี้ 1) ให้ความช่วยเหลือราษฎรที่ประสบภัย 2) ประสานกับหน่วยงานทางอำเภอ/ฝ่ายปกครองในท้องที่ในการช่วยเหลือผู้ประสบภัย 3) จัดเตรียมความพร้อม กำลังอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ 4) จัดให้มีการรักษาความสงบเรียบร้อยในพื้นที่ การช่วยเหลือผู้ประสบภัย อันได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีเรือพร้อมเครื่องยนต์ 1 ลำ รถตรวจการ (อปพร.) 1 คัน รถกระบะ 1 คัน ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจริญการค้าก่อสร้าง (หมู่ที่ 2) มีรถบรรทุกสิบล้อ จำนวน 2 คัน รถบรรทุกหกล้อ จำนวน 2 คัน บ.อัยธนา จำกัด มี รถบรรทุกสิบล้อ จำนวน 2 คัน จัดเตรียมงบประมาณสำหรับค่าใช้จ่ายในการช่วยเหลือ ประสานความร่วมมือผู้นำ ประชาชนในพื้นที่สำรวจพื้นที่เสี่ยง 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านทุ่งโพธิ์ หมู่ที่ 2 บ้านดอนเนียง และหมู่ที่ 3 บ้านสระพัง มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 1,032 จำนวนราษฎร 2,321 คน ถนน 2 สาย (หมู่ที่ 1) 11 สาย (หมู่ที่ 2) 7 สาย หมู่ที่ 3 สะพาน 2 แห่ง (หมู่ที่ 1) ทำนบเหมือง/ฝาย 1 แห่ง (หมู่ที่ 1) ข้อมูล ณ 2555 จัดการประชุมราษฎร ระดมกำลัง

เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ทีมกู้ชีพกู้ภัยของตำบล (OTOS) หน่วยปฏิบัติการทางการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) และอาสาสมัครเตือนภัย (มีสเตอร์เตือนภัย) รวมทั้งอาสาสมัครอื่นให้พร้อมปฏิบัติหน้าที่ตลอด 24 ชั่วโมง

8.2 จัดทำแผนเผชิญเหตุ ป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย เพื่อเตรียมการรองรับกับสถานการณ์ตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 มาตรา 16 (7.29) โดยจัดทำเป็นประจำทุกปี ในแผนมีการกำหนดผู้รับผิดชอบ ที่ชัดเจนโดยได้มีคำสั่งแต่งตั้งบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นผู้รับผิดชอบและจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเคร่งครัด

8.3 แผนเตรียมความพร้อมรับมืออุทกภัย แผนนี้มีกิจกรรมหลัก ได้แก่ การจัดทำแผนและอบรมเตรียมความพร้อม ทั้ง การประชุมแผนอพยพ การจัดทำแผนเตรียมความพร้อม ผูกอบรมการทำแผนเตรียมความพร้อมสำหรับแกนนำชอย การฝึกอปพร. อบรมความรู้เรื่องภัยพิบัติและสัญญาณเตือนภัยทางธรรมชาติ ฝึกการจัดการจราจร ฝึกการใช้วิทยุสื่อสาร ฝึกนักจัดรายการวิทยุ ฝึกการกู้ภัยทางบกและทางน้ำ

8.4 แผนการอพยพประชาชน จากการศึกษาพบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีแผนอพยพประชาชน อันเป็นการเคลื่อนย้ายประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยไปตามเส้นทางที่กำหนดไว้ล่วงหน้า ไปสู่สถานที่ปลอดภัยได้ทันต่อเหตุการณ์

9. การฝึกซ้อมแผน พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีการซักซ้อมแผนเฉพาะกิจป้องกันอุทกภัย ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ทั้งภาครัฐ เอกชน อาสาสมัครในพื้นที่ ซึ่งรูปแบบการฝึกซ้อมเพื่อเตรียมความพร้อมในการป้องกันและลดผลกระทบจากสาธารณภัย มีรูปแบบการฝึกซ้อมโดยมีการฝึกอบรม อปพร. สมาชิก อส. และกรรมการหมู่บ้าน ให้พร้อมรับมือและสามารถช่วยเหลือเมื่อเกิดสาธารณภัยได้อย่างทันทั่วทั้ง

10. การจัดตั้งศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย และ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน พ.ศ.2555 พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีการดำเนินการจัดตั้งศูนย์ฯ ดังกล่าวโดยอ้างถึงพระราชบัญญัติป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ.2550 องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน และประสานแผนการป้องกัน 2550 แผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ.2554 แผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนอำเภอพุนพิน พ.ศ.2554 และแผนเฉพาะกิจป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย วาตภัย น้ำป่าไหลหลากและดินถล่ม พ.ศ.2555 รวมทั้งประสานแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในระดับอำเภอ จังหวัด และระดับชาติ มีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

10.1 จัดตั้งศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ปี 2555 โดยมีการจัดทำคำสั่งจัดตั้งศูนย์ มีเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ หน่วยช่วยเหลือ หน่วยประสานการช่วยเหลือกับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียดดังนี้

1) ส่วนบังคับบัญชาและอำนวยการ มีหน้าที่ควบคุม สั่งการ อำนวยการ การรักษาความสงบเรียบร้อย การแจ้งเตือนภัย และการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาชน และอาสาสมัคร

2) ส่วนวางแผน มีหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติการ จัดการประชุม การติดตามสถานการณ์อุทกภัย การประเมิน วิเคราะห์ การแจ้งเตือนภัย เพื่อหาแนวทางการป้องกันและการปฏิบัติการที่เหมาะสมต่อไป ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้อำนวยการศูนย์เฉพาะกิจฯ มอบหมาย

3) ส่วนปฏิบัติการ มีหน้าที่ รับผิดชอบในการดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายไว้ในแผนปฏิบัติการที่ส่วนวางแผนจัดทำขึ้น

4) ส่วนสนับสนุน มีหน้าที่ จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก การบริหาร เครื่องมือ อุปกรณ์ เครื่องจักรกล และวัสดุต่างๆ ตามแผนที่ส่วนวางแผนกำหนดไว้ หรือตามที่อยู่อำนวยการร้องขอ

5) ส่วนการเงินและธุรการ มีหน้าที่ เมื่อเกิดเหตุสาธารณภัยจะมีหน้าที่ คำนวณหาต้นทุนมูลค่าความเสียหาย การชดเชยความเสียหายตามระเบียบ กระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในกรณีฉุกเฉิน

10.2 จัดตั้งศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน พ.ศ.2555 องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ดำเนินการขับเคลื่อนแผนงานให้เป็นจริงโดยผสานแผนที่เกิดขึ้นเข้ากับ อปพร. ซึ่งเป็นทีมเตรียมพร้อมป้องกันภัยแบ่งหน้ากันปฏิบัติงาน โดยมีผู้รับผิดชอบหลัก 3 ส่วน คือ 1) คณะกรรมการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน และศูนย์ประสานงานตำบลพุนพิน มีหน้าที่ประสานการจัดการ 2) ทีมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน หรือ “อปพร. ทีมนี้มีการแบ่งฝ่ายในการทำงาน คือ ฝ่ายเฝ้าระวัง ฝ่ายรักษาความสงบ จะมีการลาดตระเวนดูแล ปกป้องทรัพย์สิน ฝ่ายจราจร มีหน้าที่อำนวยความสะดวกในการจราจรขณะอพยพ ฝ่ายกู้ภัย มีหน้าที่ช่วยเหลือร่วมกับทีมรักษาความสงบตรวจดูบ้านเรือนทุกๆ ครั้วเรือน ฝ่ายพยาบาล มีหน้าที่รักษาพยาบาลเบื้องต้นแก่ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ

11. การสาธารณสุขพบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ มีระบบการบริหารจัดการสาธารณภัยระดับชุมชน หรือ Community Based Disaster Risk Management (CBDRM)

12. การเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์ พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ดำเนินการประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์อุทกภัย รวมทั้งพิจารณาปรับปรุงแก้ไขแผน และคำสั่งแต่งตั้งผู้รับผิดชอบปฏิบัติหน้าที่ตามแผนปฏิบัติการจัดทำแผนและอบรมเพื่อเตรียมความพร้อม การประเมินความเสี่ยงจากอุทกภัยของชาวตำบลพุนพิน ในครั้งนี้

13. การติดตามสถานการณ์และตรวจสอบปริมาณน้ำฝน พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีการติดตามสถานการณ์ในพื้นที่เสี่ยงภัยและพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อวิเคราะห์สภาพความรุนแรงเป็น 3 ระดับ ได้แก่ รุนแรงมาก ปานกลาง เล็กน้อย

ระยะเวลาที่เกิดภาวะฉุกเฉินจากการเกิดภัยพิบัติ (Emergency Period)

ในภาวะฉุกเฉินจากการเกิดภัยพิบัติ พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน 1) มีการจัดตั้งศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจเพื่อเป็นศูนย์สั่งการ และประสานหน่วยงานต่างๆ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย มีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้อำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 2) มีการสั่งการและแก้ไขปัญหาสาธารณภัยอย่างมีเอกภาพ โดยสั่งการผ่านเจ้าหน้าที่ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ผู้นำในพื้นที่ ทีมกู้ชีพกู้ภัย ให้เข้าไปดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้ทันทั่วทั้ง 3) มีการแจ้งเตือนภัยให้ประชาชนในพื้นที่ทราบ โดยผ่านทางอาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และ เครือข่ายเฝ้าระวังแจ้งเตือนภัยในระดับตำบล/หมู่บ้าน โดยใช้ระบบสื่อสารและสื่อประชาสัมพันธ์เช่น เสียงตามสาย วิทยุชุมชน และ หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน 4) การเข้าระงับเหตุเพื่อลดระดับความรุนแรงของภัยและความสูญเสียที่เกิดขึ้นพบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน 5) มีทีมกู้ชีพกู้ภัยที่สามารถเข้าค้นหาและช่วยเหลือผู้ประสบภัย 6) การปฐมพยาบาลผู้บาดเจ็บ และอพยพประชาชนออกนอกพื้นที่ประสบภัย โดยการจัดให้อาหาร น้ำดื่ม เสื้อผ้า ที่พักฉุกเฉิน เวชภัณฑ์ 7) การต่อสื่อสารให้ครอบครัวคนที่ประสบภัย 8) การอพยพประชาชนให้พ้นจากเขตประสบสาธารณภัย พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ดำเนินการอพยพประชาชนให้พ้นจากเขตประสบสาธารณภัยไปตามเส้นทางที่กำหนดไว้ล่วงหน้า ไปสู่สถานที่ปลอดภัยได้ทันเหตุการณ์ ไม่มีผู้ได้รับบาดเจ็บหรือสูญเสีย 9) การปฐมพยาบาลผู้บาดเจ็บ พบว่า ผู้บาดเจ็บจะได้รับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น จากทีมช่วยเหลือผู้ประสบภัยซึ่งได้รับการอบรมเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้นก่อน แล้วส่งต่อไปให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขเป็นผู้ดูแล 10) การดูแลความปลอดภัยบริเวณสถานที่

เกิดสาธารณภัย และสถานที่รองรับการอพยพของประชาชน พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีการประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน ว่าสถานที่ดังกล่าวเป็นสถานที่เกิดสาธารณภัย และห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไปยังบริเวณสถานที่เกิดสาธารณภัย ถ้ายังไม่มีความปลอดภัยเพียงพอ โดยจะมีการจัดเวรยามเป็น อปพร. ในพื้นที่ ทั้งยังมีการประสานกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน ให้จัดกำลัง ชรบ. ลงพื้นที่สังเกต ตลอด 24 ชั่วโมง ส่วนสถานที่รองรับการอพยพประสบภัยนั้น

การฟื้นฟูในระยะเร่งด่วน (Early Recovery Period) ผลการศึกษาพบว่า

1. การจัดตั้งหน่วยบรรเทาทุกข์ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล จัดให้มีการปฐมพยาบาลและการบรรเทาทุกข์ ที่หน่วยบรรเทาทุกข์หรือสถานที่อพยพ และดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างพอสมควร

2. การประเมินความเสียหาย และการให้ความช่วยเหลือที่สอดคล้องกับความต้องการผู้ประสบภัย พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล มอบหมายส่วนโยธาออกสำรวจพื้นที่เสียหายร่วมกับผู้นำชุมชน และดำเนินการซ่อมแซมโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคต่างๆ ตามความเหมาะสมเพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ได้

3. การสำรวจสิ่งสาธารณูปโภคที่ชำรุดเสียหาย พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล มอบหมายให้ส่วนโยธาขององค์การบริหารส่วนตำบลทำหน้าที่ในประเมินและวางแผนในบูรณะและซ่อมแซม

4. การกำจัดสิ่งปฏิกูล การรื้อถอนทำลายซากปรักหักพัง พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีการกำจัดสิ่งปฏิกูล และรื้อถอนทำลายซากปรักหักพัง โดยการใช้เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล และประชาชนร่วมช่วยกันโดยการขอรับการสนับสนุนความช่วยเหลือด้านอุปกรณ์ เครื่องจักรกลรถเก็บขยะ จากองค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบลใกล้เคียง

5. การซ่อมแซมบ้านเรือนราษฎร และระบบสาธารณูปโภคต่างๆ พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ให้ความช่วยเหลือด้านวัสดุ และงบประมาณในบางส่วน และจัดทีมช่างออกให้ความช่วยเหลือประชาชนตามคำร้องขอความช่วยเหลือ

6. การประชาสัมพันธ์ฟื้นฟูสภาพจิตใจ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชนพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีการประสานให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขเข้าไปดูแลด้านสุขภาพ และฟื้นฟูจิตใจ ร่วมกับเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล

การฟื้นฟูในระยะยาว (Long-term Recovery Period) ผลการศึกษาพบว่า

ในการฟื้นฟูในระยะยาว (Long-term Recovery Period) ควรมุ่งเน้นการเยียวยาทางจิตใจมาเป็นอันดับต้น เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชน กรณีประชาชนผู้ประสบภัยที่ได้รับการสูญเสีย ทั้งชีวิตและทรัพย์สิน เน้นการทำงานเป็นทีม และการบูรณาการการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเมื่อเกิดเหตุอุทกภัยขึ้นจากทุกภาคส่วนราชการ เอกชนที่เกี่ยวข้อง ฟื้นฟูสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนผู้ประสบสาธารณภัย การจ้างงาน และการส่งเสริมการประกอบอาชีพให้กับประชาชนผู้ประสบภัย ให้การสงเคราะห์แก่ครอบครัวของผู้ที่ประสบภัยอย่างต่อเนื่อง ให้ทุนการศึกษาแก่บุตรของผู้ประสบภัย ปัญหาการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ก่อนเกิดอุทกภัย

1. การเตรียมความพร้อมในภาวะฉุกเฉิน พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ยังขาดความตระหนักในการป้องกันและการเตรียมความพร้อมเพื่อจัดการกับสภาวะฉุกเฉิน

2. การกำหนดทรัพยากรในสภาวะฉุกเฉิน พบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีปัญหากับการสร้างและการกำหนดจำนวนทรัพยากรในการจัดการสภาวะฉุกเฉิน ให้มีสอดคล้องกับสภาพความเสี่ยงของท้องถิ่น

3. การขาดแคลนบุคลากร พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ หรือได้รับการอบรมด้านการกู้ภัยมาโดยตรง เป็นทีมกู้ชีพกู้ภัยที่เข้มแข็ง พร้อมเผชิญเหตุได้ทุกเมื่อ

4. การมีส่วนร่วมของประชาชน พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ยังขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ไม่เห็นความสำคัญถึงการเตรียมความพร้อมในการป้องกันและบรรเทาอุทกภัย

5. โครงสร้างการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มิได้กำหนดโครงสร้างในการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยให้เป็นโครงสร้างการบริหารหนึ่งในองค์กร

6. ปัญหาการเตือนภัย พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีปัญหาระบบการเตือนภัย ได้อย่างทันทั่วทั้งและมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

7. การวิจัยพัฒนางานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ยังขาดการศึกษาวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

ระหว่างเกิดอุทกภัย

1. การประชาสัมพันธ์ พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ยังขาดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีการเตรียมพร้อมเพื่อรับมือกับสถานการณ์อุทกภัยได้อย่างทั่วถึง

2. การประสานงาน พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ขาดการประสานงาน และการสนับสนุนด้านต่างๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ ต่างคนต่างปฏิบัติงานอย่างอิสระ ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน

3. เครื่องมือ อุปกรณ์ พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีเครื่องจักรกลเครื่องมือเครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการกู้ภัยยังมีไม่เพียงพอและไม่เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศ เช่น เรือท้องแบน รถยนต์กู้ภัยนอกประสงค์ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการก่อสร้าง

4. ระบบการแจ้งเตือนภัยโดยใช้หอกระจายข่าวเพื่อการประชาสัมพันธ์การป้องกันและบรรเทาอุทกภัยยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่

หลังเกิดอุทกภัย

เมื่ออุทกภัยส่งผลกระทบต่อการดำเนินการหลังการเกิดอุทกภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ผลการศึกษา ดังนี้

1. ความล่าช้าในการให้ความช่วยเหลือพบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินดำเนินการมีข้อติดขัดกับระเบียบจากทางราชการในการให้การช่วยเหลือประชาชน
- 2 .ความล่าช้าในการฟื้นฟูบูรณะ ปรับปรุง ซ่อมแซม และก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับความเสียหาย
3. การประชาสัมพันธ์ พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ยังขาดการประชาสัมพันธ์งานที่ได้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือหรืองานในอำนาจ
4. ปัญหาการกำหนดขอบเขตพื้นที่ประสบภัยพิบัติที่ได้รับความเสียหาย โดยมีการประกาศเขตพื้นที่เกิดภัยพิบัติเป็นไปในลักษณะกว้างๆ
5. การรวบรวมข้อมูลความเสียหาย พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีการรวบรวมข้อมูลความเสียหายที่มีความล่าช้าในการดำเนินการ เนื่องจากบุคลากรมีจำนวนจำกัด และมีภารกิจที่จะต้องดำเนินการมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเปลี่ยนวิสัยทัศน์ โดยคำนึงถึงปัจจัยเสี่ยงที่หลากหลายขึ้น
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีการจัดการจัดการสภาวะฉุกเฉินก่อนเกิดเหตุสำหรับสภาวะฉุกเฉินทุกประเภท
3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรให้ความสำคัญกับระบบเตือนภัย
4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีแนวทางที่ส่งเสริมให้ชุมชนสามารถจัดการสภาวะฉุกเฉินที่จะเกิดขึ้นในท้องถิ่นได้เอง

5. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีการจัดระบบหน้าที่ความรับผิดชอบไว้ล่วงหน้า และดำเนินการอย่างเต็มกำลังความสามารถตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
6. ประชาชนต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองของท้องถิ่นเลือกผู้นำที่สามารถจัดการสภาวะฉุกเฉินของท้องถิ่นให้บรรลุผลสูงสุด
7. ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและเอกชนในการจัดการสภาวะฉุกเฉิน
8. ภาครัฐ ระดับอำเภอจังหวัด ควรทำหน้าที่กำกับดูแลและช่วยเหลือท้องถิ่นกรณีท้องถิ่นร้องขอ
9. ในสภาวะฉุกเฉิน หน่วยราชการระดับจังหวัด ระดับอำเภอควรให้อำนาจแก่องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ในการบริหารจัดการอย่างเต็มที่

เอกสารอ้างอิง

- กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย. 2548. **แผนการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ พ.ศ.2548: ภาคการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย.** กรุงเทพมหานคร: กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย.
- กรมป่าไม้. 2541. **สถิติการป่าไม้ของประเทศไทย.** กรุงเทพมหานคร: กรมป่าไม้.
- กุลธิดา นาคพิน. 2550. **การเมืองเรื่องการจัดการสภาวะฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด เชียงใหม่: กรณีศึกษาสถานการณ์อุทกภัยในปี พ.ศ.2548.** วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 2540. **การจัดการทรัพยากรในภาคใต้ของประเทศไทย.** กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (ม.ค.-มิ.ย. 2556)

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (ม.ค.-มิ.ย. 2556)

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2538. แนวคิดทฤษฎีการ

ช่วยเหลือบุคคลในภาวะวิกฤต. (เอกสารอัดสำเนา)

จันทร์ฉาย ทองสุข. 2540. อุทกภัยและพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอุทกภัยในจังหวัด

พระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภูมิศาสตร์,
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เทพพรณี เสตสุบรรณ. 2541. ภัยพิบัติจากธรรมชาติในเขตร้อน. กรุงเทพมหานคร:

โอเดียนสโตร์.

Cronbach, L. 1974. **Essentials of Psychological Testing**. 3rd ed. New
York: Harper & Row.

Oppenheim. A. 1966. **Questionnaire Design and Attitudes Measure-**
ment. 2nd ed. New York: Basic Books.